

31968L0151

L 65/8

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

14.3.1968

PIERWSZA DYREKTYWA RADY

z dnia 9 marca 1968 r.

w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w Państwach Członkowskich od spółek w rozumieniu art. 58 akapit drugi Traktatu, w celu uzyskania ich równoważności w całej Wspólnocie, dla zapewnienia ochrony interesów zarówno współników jak i osób trzecich

(68/151/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 54 ust. 3 lit. g),

uwzględniając program ogólny znoszenia ograniczeń w zakresie swobody przedsiębiorczości ⁽¹⁾, w szczególności jego tytuł VI,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

koordynacja przewidziana w art. 54 ust. 3 lit. g) oraz w programie ogólnym znoszenia ograniczeń w zakresie swobody przedsiębiorczości jest sprawą pilną, w szczególności wobec spółek akcyjnych i spółek z ograniczoną odpowiedzialnością, gdyż często działalność wspomnianych spółek rozciąga się poza granice terytorium krajowego;

koordynacja przepisów prawa krajowego dotyczących jawności, ważności zobowiązań spółek oraz ich nieważności ma szczególne znaczenie, w szczególności w celu zapewnienia ochrony interesów osób trzecich;

w odniesieniu do takich spółek i w tych dziedzinach przepisy prawa wspólnotowego muszą zostać przyjęte równocześnie, gdyż jedyną gwarancją wobec osób trzecich są aktywa spółki;

podstawowe dokumenty spółki powinny być ujawniane osobom trzecim w celu poznania ich treści oraz innych informacji

dotyczących spółki, w szczególności dane szczegółowe dotyczące osób, które są uprawnione do nabywania praw i zaciągania zobowiązań w imieniu spółki;

ochrona osób trzecich musi być zapewniona w drodze przepisów ograniczających w możliwie najszerszym zakresie przyczyny nieważności zobowiązań zaciągniętych w imieniu spółki;

w celu zapewnienia pewności prawnej w stosunkach między spółką a osobami trzecimi, jak też między współnikami, niezbędne staje się ograniczenie przypadków nieważności oraz retroaktywnego skutku orzeczenia nieważności i ustalenie krótkiego terminu dla sprzeciwu osoby trzeciej od takiego orzeczenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Środki koordynujące, zapisane w niniejszej dyrektywie stosuje się do przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w Państwach Członkowskich, odnoszących się do następujących typów spółek:

— w Niemczech:

die Aktiengesellschaft, die Kommanditgesellschaft auf Aktien, die Gesellschaft mit beschränkter Haftung;

— w Belgii:

de naamloze vennootschap, la société anonyme,

de commanditaire vennootschap op aandelen, la société en commandite par actions,

de personenvennootschap met beperkte aansprakelijkheid, la société de personnes à responsabilité limitée;

⁽¹⁾ Dz.U. 194 z 27.11.1964, str. 3248/64.

⁽²⁾ Dz.U. 2 z 15.1.1962, str. 36/62.

⁽³⁾ Dz.U. 96 z 28.5.1966, str. 1519/66.

— we Francji:
la société anonyme, la société en commandite par actions, la société à responsabilité limitée;

— we Włoszech:
società per azioni, società in accomandita per azioni, società a responsabilità limitata;

— w Luksemburgu:
la société anonyme, la société en commandite par actions, la société à responsabilité limitée;

— w Niderlandach:
de naamloze vennootschap, de commanditaire vennootschap op aandelen.

f) bilansu oraz rachunku zysków i strat za każdy rok gospodarczy. Dokument zawierający bilans musi podawać dane osób, które z mocy prawa są wyznaczone do poświadczania takiego dokumentu.

Jednakże w odniesieniu do *Gesellschaft mit beschränkter Haftung*, *société de personnes a responsabilité limitée*, *personenvennootschap met beperkte aansprakelijkheid*, *société a responsabilité limitée* oraz *società a responsabilità limitata* prawa niemieckiego, belgijskiego, francuskiego, włoskiego lub luksemburskiego, określonych w art. 1 oraz *besloten naamloze vennootschap* prawa niderlandzkiego obligatoryjne stosowanie tego przepisu jest odroczone do dnia wprowadzenia w życie dyrektywy dotyczącej koordynacji składników bilansów oraz rachunków zysków i strat oraz dotyczącej zwolnienia z obowiązku ujawniania w całości lub w części wspomnianych dokumentów tych spółek, których bilans całkowity jest mniejszy niż ustalony przez dyrektywę. Rada przyjmie taką dyrektywę w terminie dwóch lat od dnia przyjęcia niniejszej dyrektywy;

g) każdej zmiany siedziby spółki;

h) likwidacji spółki;

i) orzeczenia sądu o nieważności spółki;

j) powołania likwidatorów, danych ich dotyczących oraz ich odpowiednich uprawnień, chyba że uprawnienia te wynikają w sposób wyraźny i wyłączny z przepisów prawa lub przepisów statutowych;

k) zakończenia postępowania likwidacyjnego i wykreślenie z rejestru w Państwach Członkowskich, w których powoduje to skutki prawne.

2. Do celów ust. 1 lit. f) uważa się za *besloten naamloze vennootschap* takie spółki, które spełniają następujące warunki:

a) nie mogą emitować akcji na okaziciela;

b) żadne „świadcstwo posiadacza akcji imiennych” w rozumieniu art. 42 lit. c) niderlandzkiego kodeksu handlowego nie może zostać wydane przez nikogo;

c) akcje nie mogą być notowane na giełdzie papierów wartościowych;

d) statut zawiera klauzulę wymagającą zgody spółki na przeniesienie akcji na rzecz osób trzecich, z wyjątkiem sytuacji przeniesienia akcji w przypadku śmierci oraz, o ile statut to przewiduje, przeniesienia akcji na rzecz współmałżonka, wstępnych i zstępnych; przeniesienie nie ma formy *in blanco*, jakkolwiek każde przeniesienie powinno mieć formę pisemną, odręcznie podpisaną przez przenoszącego i beneficjenta lub w formie aktu notarialnego;

SEKCJA I

Jawność

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewniania obowiązkowej jawności w odniesieniu do spółek w stosunku co najmniej do następujących dokumentów i informacji:

a) aktu założycielskiego oraz statutu, jeśli są one oddzielnymi aktami;

b) zmiany dokumentów wymienionych w lit. a), w tym przedłużenie czasu trwania spółki;

c) kompletnego tekstu zmienionego aktu założycielskiego lub statutu w jego aktualnym brzmieniu po każdej zmianie aktu założycielskiego lub statutu;

d) powołania, zakończenia sprawowania funkcji, jak też danych osób, które jako organ przewidziany w prawie albo członkowie takiego organu:

i) są upoważnione do reprezentowania spółki wobec osób trzecich oraz do reprezentowania jej w postępowaniu sądowym,

ii) uczestniczą w zarządzaniu, nadzorowaniu lub kontrolowaniu spółki.

Z ujawnionych informacji musi wynikać, czy osoby upoważnione reprezentują spółkę samodzielnie czy wspólnie;

e) co najmniej raz w roku kwoty kapitału subskrybowanego, jeśli akt założycielski lub statut wymieniają kapitał statutowy, chyba że jakiegokolwiek podwyższenie kapitału subskrybowanego wymaga zmiany statutu;

- e) statut określa ją jako besloten naamloze vennootschap; firma spółki zawiera słowa „Besloten Naamloze Vennootschap” lub oznaczenie „BNV”.

Artykuł 3

1. W każdym Państwie Członkowskim prowadzona jest dokumentacja w rejestrze centralnym lub rejestrze handlowym lub rejestrze spółek, dla każdej ze spółek, które są w nim zarejestrowane.

2. Wszelkie dokumenty i informacje, które muszą zostać ujawnione na podstawie art. 2, znajdują się w dokumentacji lub są wpisywane do rejestru; w każdym przypadku przedmiot wpisu do rejestru musi być wykazany w dokumentacji.

3. Pełna lub częściowa kopia każdego dokumentu lub informacji, określonych w art. 2, musi być udostępniona na pisemny wniosek za cenę nieprzekraczającą kosztów administracyjnych.

Udostępnione kopie są zaświadczone „za zgodność”, chyba że wnioskodawca zrezygnuje z takiego zaświadczenia.

4. Ujawnienie dokumentów i informacji określonych w ust. 2 jest przedmiotem ogłoszenia w całości lub w części bądź w formie odniesienia do dokumentu włączonego do dokumentacji lub wpisanego do rejestru, w biuletynie krajowym wskazanym do tego celu przez Państwo Członkowskie.

5. Spółka nie może powoływać się na wiążący charakter dokumentów i informacji wobec osób trzecich przed ich ogłoszeniem zgodnie z ust. 4, chyba że udowodni, że osoby trzecie były o nich poinformowane. Jednakże w odniesieniu do transakcji mających miejsce przed szesnastym dniem następującym po dniu ogłoszenia nie można powoływać się na wiążący charakter dokumentów i informacji wobec osób trzecich, które udowodnią, że nie mogły być o nich poinformowane.

6. Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu uniknięcia wszelkich niezgodności między treścią ogłoszenia w prasie a treścią w rejestrze lub dokumentacji.

Jednakże w przypadku niezgodności nie można powoływać się na wiążący charakter tekstu ogłoszonego w prasie wobec osób trzecich; niemniej jednak osoby te mogą powołać się na tekst prasowy, chyba że spółka udowodni, iż osoby takie były poinformowane o tekście włączonym do dokumentacji lub wpisanym do rejestru.

7. Ponadto osoby trzecie mogą zawsze powoływać się na wiążący charakter dokumentów i informacji, dla których formalności ogłoszeniowe nie zostały jeszcze spełnione, z zastrzeżeniem, że brak ujawnienia pozbawia je mocy.

Artykuł 4

Państwa Członkowskie postanawiają, że pisma i formularze zamówień zawierają następujące informacje:

- rejestr, w którym dokumentacja wymieniona w art. 3 jest prowadzona, jak też numer rejestracyjny spółki w tym rejestrze;
- formę prawną spółki, miejsce siedziby spółki oraz, w miarę potrzeb, fakt likwidacji spółki.

Jeśli w tych dokumentach znajduje się wzmianka o kapitale spółki, informacja ta odnosi się do subskrybowanego kapitału akcyjnego i wpłaconego.

Artykuł 5

Każde Państwo Członkowskie określa osoby wykonujące czynności formalne ujawnienia.

Artykuł 6

Państwa Członkowskie przewidują odpowiednie kary w przypadku:

- braku ujawnienia bilansu oraz rachunku zysków i strat takiego, wymaganego w art. 2 ust. 1 lit. f);
- braku na dokumentach handlowych obowiązkowych danych przewidzianych w art. 4.

SEKCJA II

Ważność zobowiązań spółki

Artykuł 7

Jeżeli w imieniu spółki będącej w trakcie tworzenia się, przed nabyciem przez nią osobowości prawnej, podjęto działania i jeśli spółka nie wypełnia zobowiązań wynikających ze wspomnianego działania, to osoby, które się podjęły to działanie, są za nie odpowiedzialne solidarnie, chyba że umowa przewiduje inaczej.

Artykuł 8

Dopełnienie formalności ujawnienia danych dotyczących osób, które jako organ spółki mają prawo reprezentowania spółki, powoduje, że jakkolwiek nieprawidłowość w ich mianowaniu nie uniemożliwia podniesienia zarzutu przez osoby trzecie wobec spółki, chyba że spółka udowodni, że osoby trzecie były o tym poinformowane.

Artykuł 9

1. Działania podjęte przez organy spółki są wiążące, nawet jeśli działania te nie wynikają z przedmiotu działalności spółki, chyba

że wspomniane działania wykraczają poza kompetencje, jakie prawo przyznaje lub dopuszcza do przyznania tym organom.

Jednakże Państwa Członkowskie mogą przewidzieć, że spółka nie jest zobowiązana, jeżeli te działania wykraczają poza cele spółki, jeśli spółka udowodni, iż osoba trzecia wiedziała, że działania wykraczają poza cele spółki lub że osoba trzecia nie mogła tego nie wiedzieć, biorąc pod uwagę okoliczności; jawność statutu nie stanowi wystarczającego dowodu.

2. Nie można powoływać się wobec osób trzecich na wiążący charakter ograniczeń kompetencji organów spółki wynikających ze statutu lub z decyzji właściwych organów, nawet jeśli zostały ujawnione.

3. Jeśli prawo krajowe przewiduje, że prawo reprezentowania spółki może zostać przyznane na zasadzie odstępstwa od przepisów prawa regulujących te kwestie, na podstawie przepisów statutowych, jednej osobie lub kilku osobom działającym łącznie, to prawo krajowe może przewidzieć możliwość powoływania się na wiążący charakter przepisów statutowych wobec osób trzecich, pod warunkiem że dotyczą one ogólnej kompetencji do reprezentacji; kwestia, czy można powoływać się na wiążący charakter przepisów statutowych wobec osób trzecich, jest regulowana w art. 3.

SEKCJA III

Nieważność spółki

Artykuł 10

We wszystkich Państwach Członkowskich, w których przepisy prawa nie przewidują w momencie tworzenia spółki kontroli prewencyjnej, administracyjnej lub sądowej, akt założycielski i statut spółki, jak też wszelkie zmiany tych dokumentów, muszą być sporządzone i poświadczane we właściwej formie prawnej.

Artykuł 11

Prawo Państw Członkowskich może wprowadzać system unieważniania spółek tylko zgodnie z następującymi warunkami:

- 1) nieważność musi zostać stwierdzona w orzeczeniu sądowym;
- 2) jedynymi przypadkami, w których nieważność może zostać stwierdzona są:
 - a) brak aktu założycielskiego lub niedopełnienie formalności kontroli prewencyjnej lub właściwej formy;
 - b) przedmiot działalności spółki jest niedozwolony przez prawo lub sprzeczny z porządkiem publicznym;

- c) brak w akcie założycielskim lub w statucie informacji na temat firmy spółki, kwot kapitału indywidualnie subskrybowanego, łącznej kwoty kapitału subskrybowanego lub przedmiotu działalności spółki;
- d) nieprzestrzeganie przepisów prawa krajowego dotyczących minimalnej kwoty kapitału, która ma zostać wpłacona;
- e) brak zdolności do czynności prawnych wszystkich członków-założycieli;
- f) fakt, że wbrew prawu krajowemu regulującemu spółkę liczba członków-założycieli jest mniejsza niż dwóch.

Poza tymi przypadkami nieważności w przypadku spółki nie można powoływać się na żadną podstawę nieistnienia, nieważności bezwzględnej, względnej lub unieważnienia.

Artykuł 12

1. Kwestia możliwości powoływania się na wiążący charakter orzeczenia sądu o nieważności spółki wobec osób trzecich regulowane jest w art. 3. Jeśli prawo krajowe przewiduje środek odwoławczy dla osób trzecich, osoba może go wnieść w terminie sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia orzeczenia sądu.
2. Nieważność powoduje likwidację spółki w taki sam sposób jak rozwiązanie.
3. Bez uszczerbku dla skutków wynikających z likwidacji, nieważność nie narusza ważności zobowiązań spółki lub zobowiązań podjętych wobec niej.
4. Przepisy prawa każdego Państwa Członkowskiego mogą regulować skutki nieważności między współnikami.
5. Akcjonariusze lub udziałowcy pozostają zobowiązani do wpłacenia kapitału subskrybowanego, a nie wniesionego, w takim zakresie, w jakim wymagają tego zobowiązania podjęte wobec wierzycieli.

SEKCJA IV

Przepisy ogólne

Artykuł 13

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie, w terminie osiemnastu miesięcy od notyfikacji niniejszej dyrektywy, wszelkie

zmiany w ich przepisach ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych niezbędne dla zapewnienia zgodności z niniejszą dyrektywą oraz niezwłocznie poinformują o tym Komisję.

W odniesieniu do naamloze vennootschappen prawa niderlandzkiego, innych niż określonych w obowiązującym art. 42 lit. c) niderlandzkiego kodeksu handlowego, obowiązek ujawnienia przewidziany w art. 2 ust. 1 lit. f) wchodzi w życie trzydzieści miesięcy od notyfikacji niniejszej dyrektywy.

Państwa Członkowskie będą mogły przewidzieć, że wstępne ujawnienie pełnego tekstu statutu w zapisie wynikającym ze zmian, jakie zaszły od utworzenia spółki, będzie wymagane po raz pierwszy w momencie najbliższej zmiany statutu lub do dnia 31 grudnia 1970 r., zależnie od tego, co nastąpi wcześniej.

Państwa Członkowskie przekażą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w zakresie objętym niniejszą dyrektywą.

Artykuł 14

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 marca 1968 r.

W imieniu Rady

M. COUVE DE MURVILLE

Przewodniczący